

Tuemme haavoittuvassa asemassa olevia lapsia Venezuelassa

Unohdettu Venezuela

Syystervehdys teille Venezuelasta, jonka kärsimys tuntuu monin tavoin vaipuneen unholaan maailman monien kriisien keskellä. Mikään ei kuitenkaan ole muuttunut parempaan: kaikesta on pulaa, inflaatio on hypertasolla, ihmiset pakenevat maasta sankoin joukoin – ja pieni Venezuelan evankelisluterilainen kirkko sinnittelee sitkeästi tehden ihmisten kärsimyksen lievittämiseksi kaiken minkä voi, päivä kerrallaan. Kirkon työntekijät ovat väsyneitä, mutta eivät anna periksi, sillä he tietävät mitä meidän yhteinen tukemme merkitsee sekä seurakuntien sisällä että niiden ulkopuolella.

Tämä vuosi on nykyisen hankekauden viimeinen vuosi, ja uutta toimintaa on suunniteltu alkavaksi heti vuodenvaihteen jälkeen. Tällaisessa tilanteessa on vaikea ajatella muuta kuin selviytymistä päivästä seuraavaan, mutta toki myös tulevaisuus on ajatuksissa. Tulevaisuus ovat lapset ja nuoret, ja juuri heitä kirkko haluaa vahvistaa ja antaa heille toivoa paremmasta; esim. poikien suojakoti Casa Hogar on turvasatama vailla vertaa. Kirkon hengellistä toimintaa edistetään edelleen mm. tarjoamalla teologista koulutusta ja kristillistä kasvatusta sekä aikuisille että lapsilla. Latinalaisen Amerikan alueelle laatimamme toimintasuunnitelma pitää sisällään myös niin tärkeän rauhan ja sovinnon työn, jonka edistämiseksi tarjotaan rauhankasvatusta eri tasoilla, unohtamatta myöskään naisten entistä vaikeampaa asemaa perheiden ylläpitäjinä ja rakkaina Jumalan lapsina, joilla on sama ihmisarvo kuin miehilläkin.

Siunattua syksyn aikaa teille kaikille – muistakaa rukouksissanne Venezuelaa!

Arja Koskinen, aluejohtaja

Seurakunta ja Casa Hogar skitsofreniaan sairastuneen tukena

Eräs poika saapui Casa Hogar -suojakotiin kahdeksanvuotiaana. Hänen isänsä oli kuollut ja äiti yksinhuoltaja. Pojan 12-vuotias isosisko hylkäsi pojan orpokotiin tämän ollessa yksivuotias. Orpokodista hänet siirrettiin toiseen laitokseen, jossa hän kohtasi sekä ruumiillista että henkistä väkivaltaa.

Päästyään Casa Hogariin ja saatuaan tarvitsemaansa tukea hän oppi puolesta vuodessa lukemaan ja kirjoittamaan. Edellisessä laitoksessa pojan oli todettu kärsivän oppimisvaikeuksista. Poika suoritti peruskouluopintoja kolmannelle luokalle saakka, kunnes 17-vuotiaana hänellä todettiin skitsofrenia, jonka takia hänen opintonsa keskeytyivät. Tilanteen todetessaan Casa Hogar ja Valencian luterilainen seurakunta auttoivat nuorukaista saamaan tarvitsemaansa ammattiapua.

Poika pääsi aloittamaan hoidon, mutta valitettavasti hänen terveydentilansa heikentyi ja hän rupesi saamaan väkivaltaisia kohtauksia aiempaa useammin. Sen vuoksi hänelle tehtiin uusi lääkärin diagnoosi, jonka myötä hänet siirrettiin psykiatriseen hoitolaitokseen. Nyt nuorukainen on 24-vuotias, ja luterilainen seurakunta ja Casa Hogar pitävät häneen säännöllisesti yhteyttä ja antavat hänelle ruoka-, vaate- ja lääkeapua.

Nuorukainen ilahtuu aina kovasti pastorin ja Casa Hogarin sijaisvanhempien vierailuista. Seurakunta ja Casa Hogarin väki kiittävät Herraa tämän nuorukaisen elämästä ja Yaguan psykiatrisen hoitolaitoksen tälle antamasta tuesta.

Teksti ja kuva Katja Tynkkynen